

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Μαΐου 1937

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 159

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ἐπὶ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου (περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ κύκλου ἐργασιῶν).

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα
Μεγαλειότατε,

Διὰ τοῦ Νόμου 5822 τοῦ ἔτους 1933 ἐπεβλήθη καὶ ἐν Ἑλλάδι ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ κύκλου ἐργασιῶν. Κατὰ τὴν θέσπισιν τοῦ φόρου τούτου, κατεβλήθη πάσα προσπάθεια, ὅπως δοθῇ εἰς αὐτὸν ὅσον τὸ δυνατόν ἀπλουστερά μορφή, καὶ διὰ τοῦτο ἐπεβλήθη ἀφ' ἑνὸς ἐπὶ τῆς παραγωγῆς καὶ τῶν Τραπεζικῶν ἐν γένει ἐργασιῶν, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐπὶ τῆς ἀξίας παντὸς εἰσαγομένου ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐμπορεύματος καὶ παντὸς ἐν γένει ἀντικειμένου.

Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸν φόρον τὸν ἐπιβαλλόμενον ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐμπορευμάτων κλπ. οὐδεμία ἐσημειώθη κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ δυσχέρεια ἰδίᾳ κατόπιν τῆς λειτουργίας ἐιδικῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἀξίας τῶν εἰσαγομένων εἰδῶν μεγάλης καταναλώσεως, διότι διὰ τοῦ τοιοῦτου καθορισμοῦ ἀπεφεύχθησαν καθολικὴν ἐνδεχόμενα διενέξεις μεταξὺ τῶν φορολογουμένων καὶ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς.

Ἐπίσης οὐδεμία σχεδὸν δυσχέρεια ἐνεφανίσθη ἐν τῇ ἐπιβολῇ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν τραπεζιτικῶν ἐπιχειρήσεων.

Δυσχέρειαι καὶ προσκόμματα παρουσιάσθησαν μόνον ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων. Αἱ δυσχέρειαι αὗται κυρίως προεκήθησαν πρῶτον ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι διὰ τοῦ Νόμου ἐπεβλήθη ἡ φορολογία καὶ ἐπὶ τῶν βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων, αἵτινες λόγῳ τῆς φύσεώς των, ὡς ἀπεδείχθη καὶ ἐκ τῶν πραγμάτων, εὐρέθησαν ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ ἐπιρρίψωσι τὸν φόρον ἐπὶ τῶν καταναλωτῶν, καὶ δεύτερον διότι διὰ τοῦ καθιερωμένου ἐν τῷ Νόμῳ συστήματος τῆς ἀπαλλαγῆς τῶν ἐπιχειρήσεων κερδῶν κάτω τῶν 100.000 δραχ., καὶ τῆς ἐπιβολῆς φορολογίας κατ' ἀποκοπὴν διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις κερδῶν ἀπὸ 100.000 ἕως 200.000 δραχ., ἐδημιουργεῖτο φορολογικὴ ἀνισότης προκαλέσασα μεγάλας ἀντιδράσεις.

Διὰ τοὺς λόγους μάλιστα τούτους καὶ ἡ Διοίκησις εὐρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ χαλαρώσῃ τὰ μέτρα ἐφαρμογῆς τῆς φορολογίας τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, ἀναστειλάσασα τὴν βεβαίωσιν ἢ καὶ τὴν εἰσπραξίν τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἐπὶ τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων.

Κατόπιν μακρᾶς καὶ προσεκτικῆς παρακολουθήσεως καὶ μελέτης τῶν ἐν λόγῳ δυσχερειῶν καὶ τῶν αἰτίων αὐτῶν, ἐκρίθη σκόπιμον νὰ ἐπενεχθῶσιν ὠρισμέναι διαρρυθμίσεις τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν. Ἐκ τῶν κυριωτέρων τούτων τυγχάνουσι

αἱ ἀφορῶσαι τὴν κατάργησιν τῆς φορολογίας ἐπὶ τῶν βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τὴν κατάργησιν τοῦ συστήματος τῆς ἐπιβολῆς τοῦ φόρου κατ' ἀποκοπὴν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ καταβαλλομένου φόρου ἐπιτηδεύματος διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις κερδῶν 100.000 ἕως 200.000 δραχμῶν.

Διότι, τὸ σύστημα τοῦτο, πλὴν τῶν ἄλλων δυσχερειῶν, ὑπῆρξε καὶ ἡ αἰτία ἀξιολόγου μειώσεως τῆς φορολογίας ἐπιτηδεύματος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας ἐπεβάλλετο. Καθόσον αἱ κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο φορολογούμεναι ἐπιχειρήσεις, θεωροῦσαι ὅτι ὁ φόρος οὗτος ἀμέσως ἐπληττεν αὐτάς, λόγῳ τοῦ δυσχεροῦς τῆς ἐπιρρίψεώς του, γεγονὸς τὸ ὁποῖον δὲν ἔτε ἐστερημένον βασιμότητος, κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς ἐπιβολῆς τῆς φορολογίας τοῦ ἐπιτηδεύματος ἐπέδωκον πάσῃ δυνάμει τὴν μείωσιν τοῦ φόρου τούτου, ἣν καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἐπετύγχανον. Δὲν θὰ ἦτο δὲ ὑπερβολικὸν νὰ λεχθῇ, ὅτι, ἐκ τῶν γενομένων ἐν τῇ πρακτικῇ ἐφαρμογῇ παρατηρήσεων, κατὰ πρῶτον τοῦλάχιστον ἴσον πρὸς τὸ ἀποδοθὲν ἔσοδον ἐκ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τῶν κατ' ἀποκοπὴν φορολογουμένων βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων μειώθη ἡ φορολογία ἐπιτηδεύματος.

Μετὰ τὰς ἐπιφερομένας διὰ τοῦ προκειμένου Ἀναγκαστικοῦ Νόμου μεταρρυθμίσεις, ὁ φόρος θὰ ἐπιβάλλεται ἐφεξῆς: α') ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, β') ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν Τραπεζῶν, καὶ γ') ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς προερχομένων ἐμπορευμάτων ἢ ἄλλων ἀντικειμένων.

Ἐπειδὴ δὲ ἐθεωρήθη δίκαιον νὰ ἐξακολουθήσῃ παρεχομένη ἡ ἀπαλλαγὴ, προκειμένου περὶ μικρῶν ἐπιχειρήσεων, καθορίζεται ἐν τῷ Νόμῳ, μετὰ τὴν κατάργησιν τοῦ συστήματος τῆς κατ' ἀποκοπὴν φορολογίας, ὅτι ἐφεξῆς θὰ ἀπαλλάσσονται αἱ ἐπιχειρήσεις αἱ πραγματοποιοῦσαι ἐτήσια ἀκαθάριστα ἔσοδα περίπου 1.000.000 δραχμῶν. Ἴνα δὲ μὴ ἐπέλθῃ ἀπότμος ἡ φορολογία ἐπὶ τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν πραγματοποιουσῶν ἀκαθάριστα ἔσοδα ἄνω τοῦ 1.000.000 δραχμῶν ἐλήφθη πρόνοια κλιμακώσεως τῆς φορολογίας, οὕτως ὥστε ὁ φορολογικὸς συντελεστὴς νὰ ἐπιβάλλεται ἀκέραιος ἐπὶ τῶν ἐπιχειρήσεων, τῶν ὁποίων τὰ ἐτήσια ἀκαθάριστα ἔσοδα ὑπερβαίνουν τὰς 1.500.000 δραχμάς.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν τροποποιήσεων τούτων, ἀπασαί αἱ διατάξεις, περὶ φόρου κύκλου ἐργασιῶν, διετυπώθησαν εἰς ἐνιαῖον κείμενον Νόμου, ὅπερ ἦτο ἀναγκαῖον διότι δι' αὐτῶν ἐθίγοντο αἱ πλείοται τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων.

Εἰδικότερον αἱ διατάξεις τοῦ προκειμένου Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ἔχουσιν ὡς ἐξῆς :

Ἄρθρον 1. Αἱ διατάξεις τῆς περιπτώσεως α' τοῦ ἄρθρου τούτου, ἀντικαταστήσαντος τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Νόμου 5822, διετυπώθησαν ὑπὸ τὸ ἐκτεθὲν πνεῦμα τῆς ἐπιβολῆς τῆς φορολογίας μόνον ἐπὶ τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων. Πλὴν τούτου, ἡ διάταξις ἡ ἀφορῶσα τὸν φόρον τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν Τραπεζικῶν ἐπιχειρήσεων προσηρμάνθη πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 5076 «περὶ Τραπεζῶν». Προσέτι καθο-

ρίζεται ρητῶς ἔτι ἡ φορολογία ἐπιβάλλεται μόνον ἐπὶ τῶν Ἑλλάδι προκυπόντων ἀκαθάριστων ἐσόδων τῶν Τραπεζῶν καὶ οὐχὶ καὶ ἐπὶ τὸν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ προκυπόντων τοιούτων. Τοῦτο εἶναι σύμφωνον καὶ πρὸς τὴν φύσιν τοῦ φόρου, ὡς φοροῦ καταναλώσεως, τὸν ὁποῖον αἱ Τράπεζαι εὐρίσκονται εἰς ἀδυναμίαν νὰ ἐπιρρίψωσιν ἐπὶ τῶν μετ' αὐτῶν συναλλασσόμενων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Ὡσαύτως ἡ διάταξις ἡ ἀφορῶσα τὴν ἐπιβολὴν τῆς φορολογίας ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς προερχομένων ἐμπορευμάτων καὶ ἄλλων ἀντικειμένων ὑπέστη φραστικὴν τροποποίησιν ἄνω ὅμως μεταβολῆς τινὸς τῆς οὐσίας.

Ἄρθρον 2. Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου περιλαμβάνει διατάξεις περιεχομένας εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Νόμου 5822. Ἐπὶ τῶν διατάξεων τούτων οὐδεμίαν σχεδὸν οὐσιαστικὴ μεταβολὴ ἐγένετο.

Ἄρθρον 3. Τὸ ἄρθρον 3 περιλαμβάνει διατάξεις τινὰς τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 5822 προσέτι δὲ καὶ τινὰς νέας διατάξεις ἀφορώσας τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ἀκαθάριστων ἐσόδων τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων τῶν ἔχουσῶν σκοπὸν τὴν ἐκκολλησιν ἐγχωρίῳ βόμβακος.

Προσέτι εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο μετεφέρθησαν καὶ τινες διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 5822, προσαρμοζόμεναι νομοτεχνικῶς μᾶλλον εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον.

Οὐσιώδης νέα διάταξις τοῦ ἄρθρου τούτου εἶναι ἡ ἀφορῶσα τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν μικρῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, περὶ ἧς ἐγένετο καὶ ἀνωτέρω λόγος. Εἰδικώτερον διὰ τῆς διατάξεως ταύτης ὀρίζεται ὅτι ἀπαλλάσσεται τῆς φορολογίας ἡ ἐπιχείρησις ἡ πραγματοποιοῦσα ἀκαθάριστα ἔσοδα μηνιαίως 80.000 δραμῶν ἢ τοὶ ἐτησίως ἔσοδα 1.000.000 δραμῶν περίπου. Ἐπὶ τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν ὁμοίων τὰ μηνιαῖα ἀκαθάριστα ἔσοδα ὑπερβαίνουν τὰς 80.000 δραμῶν ἐνεργεῖται κλιμακῶσις τῆς φορολογίας, οὕτως ὥστε ὁ ἀκέραιος συντελεστὴς νὰ ἐπιβάλληται ἐπὶ τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν πραγματοποιοῦσῶν ἀκαθάριστα ἔσοδα μηνιαίως 125.000 δραμῶν καὶ ἄνω. Ὡς εἶναι εὐνόητον, προκύπτει ἄλλως τοῦτο καὶ ἐκ τοῦ σαφοῦς γράμματος τοῦ νόμου, ἔφ' ὅσον ἡ ἐπιχείρησις πραγματοποιοῦσιν ἔσοδα ἄνω τῶν δραμῶν 80.000 μηνιαίως εἰς τὴν φορολογίαν θὰ ὑπάγῃται τὸ σύνολον τῶν ἀκαθάριστων ἐσόδων.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις περὶ ἀπαλλαγῆς καὶ κατὰ περιπτώσιν περὶ κλιμακώσεως τῆς φορολογίας δὲν ἔχουσι ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων τῶν λειτουργουσῶν ὑπὸ τὸν τύπον τῆς ἀνωνύμου Ἑταιρείας ὡς καὶ ἐπὶ τῶν Τραπεζικῶν ἐπιχειρήσεων ἐν πάσῃ περιπτώσει, φορολογουμένων διὰ τὸ σύνολον τῶν ἀκαθάριστων αὐτῶν ἐσόδων ἐπὶ ἀκέραιῳ συντελεστῇ.

Ἄρθρον 4. Τὸ ἄρθρον 4 περιλαμβάνει διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 5822, ἀφορώσας τὰς ἐξαιρέσεις ἀπὸ τοῦ φόρου. Ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐλέχθη, ἕτεροι σχετικαὶ διατάξεις τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 5822 περιελήφθησαν εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου.

Ἐκ τῶν ἰσχυουσῶν ἄχρι τοῦδε ἐξαιρέσεων ἀπηλείφθη ἡ ἀφορῶσα τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα ἐκ πωλήσεως πεφρυγμένης κριθῆς (βύνης).

Ἄρθρον 5. Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Νόμου ρυθμίζει τὰ τῶν φορολογικῶν συντελεστῶν.

Ἰδιαιτέραν μείαν ποιούμεθα τῆς δι' εἰδικῆς διατάξεως παρεχομένης ἐξουσιοδοτήσεως ὅπως δι' ὀρισμένα εἶδη πολυτελείας, κατονομαζόμενα ἐκάστοτε διὰ Διατάγματος, ὀρίζεται ἀνώτερος τοῦ συνήθους συντελεστῆς, πάντως ὅμως οὐχὶ ἀνώτερος τοῦ τετραπλασίου τοῦ γενικοῦ φορολογικοῦ συντελεστοῦ ἐπὶ τῶν ἀκαθάριστων ἐσόδων τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἄρθρον 6. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου εἶναι νέαι, καθορίζουσι δὲ εἰδικὸν τρόπον φορολογίας τῶν βυρσοδεψικῶν ἐπιχειρήσεων, ὅστις ἐκρίθη ἐπιβεβλημένος, λόγῳ τῶν ἰδιαιτέρων συνθηκῶν ὑφ' ἃς λειτουργοῦσιν αὗται. Διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις ταύτας, ἀντὶ νὰ ὑποβάλλωνται εἰς φορολογίαν τὰ ἀκαθά-

ριστα ἔσοδα ἐκ πωλήσεως τῶν ἰδίων αὐτῶν προϊόντων, θὰ ἐπιβάλλεται ἡ φορολογία ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἀκατεργάστων δερμάτων καὶ τῶν δεψικῶν ὑλῶν τῶν εἰσαγομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, τοῦ συντελεστοῦ ρυθμιζομένου κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ ἀναλογῇ πρὸς τὸν συντελεστὴν τὸν ἐπιβαλλόμενον ἐπὶ τῶν πραγματικῶν ἀκαθάριστων ἐσόδων.

Ἡ διαρρυθμισίς αὕτη ἀφορᾷ τὸν μέχρι τοῦδε ἐπιβαλλόμενον φόρον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πραγματικῶν ἀκαθάριστων ἐσόδων τῶν ἰδίων αὐτῶν προϊόντων καὶ εἶναι ἄσχετος πρὸς τὸν φόρον τὸν καταβάλλομενον ἐν τοῖς Τελωνεῖσις κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν δερμάτων τούτων ὁ ὁποῖος θὰ καταβάλληται καὶ ἐφεξῆς ὡς μέχρι τοῦδε.

Ἐπειδὴ ὅμως, πλὴν τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν κατεργαζομένων ἀποκλειστικῶς δέρματα ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς προερχόμενα, ὑπάρχουσι καὶ ἐπιχειρήσεις κατεργαζόμεναι καὶ δέρματα ἐγχώρια ἢ μόνον δέρματα ἐγχώρια, δι' εἰδικῶν διατάξεων λαμβάνεται πρόνοια περὶ τοῦ τρόπου τῆς φορολογίας αὐτῶν πρὸς ἀποφυγὴν φορολογικῆς διαφυγῆς.

Ἐπίσης δι' ἑτέρων διατάξεων ρυθμίζονται τὰ τῆς ἀπαλλαγῆς τῶν μικρῶν βυρσοδεψικῶν ἐπιχειρήσεων, αἱ ὁποῖαι θὰ ἀπηλλάσσοντο καὶ ἐὰν δὲν μετεβάλλετο ὁ τρόπος τῆς φορολογίας αὐτῶν.

Ἄρθρα 7 καὶ 8. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων τούτων ὀρίζουσι τὰ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν φορολογουμένων διὰ τὴν καταχώρησιν τῶν φορολογητέων ἀκαθάριστων ἐσόδων αὐτῶν εἰς τὰ ἐπίσημα ἐμπορικὰ βιβλία, ἅτινα ὑποχρεοῦνται νὰ διαφυλάττωσι τοῦλάχιστον ἐπὶ μίαν πενταετίαν. Προσέτι τὰ τῶν ὑποχρεῶν προσώπων πρὸς ἐπίδοσιν τῶν δηλώσεων τὰ τοῦ χρόνου τῆς ἐπιδόσεως τούτων ὡς καὶ τὰ τῆς ἐπιβολῆς προσαυξήσεως διὰ τοὺς ἐκπροθέσμως δηλοῦντας ὡς καὶ τοὺς παραλείποντας νὰ δηλώσωσιν ἢ ἀνακριβῶς δηλοῦντας.

Εἰδικώτερον διὰ τῶν διατάξεων τούτων διερρυθμίσθησαν αἱ ἄχρι τοῦδε ἰσχύουσαι διατάξεις ὅσον ἀφορᾷ τὸν χρόνον ἐπιδόσεως τῆς δηλώσεως, ὀριζομένου ὅτι ἐφεξῆς αἱ δηλώσεις θὰ ἐπιδίδονται καθ' ἕκαστον μῆνα καὶ οὐχὶ ἀνὰ δίμηνον. Τοῦτο ἐγένετο ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι διευκολύνει τοὺς φορολογουμένους, καθόσον δὲν θὰ συγκεντρῶνται μεγάλα ποσὰ φόρου πρὸς καταβολὴν καὶ ἀφ' ἑτέρου διότι θὰ ἀρθῇ ἡ ἄχρι τοῦδε παρουσιαζομένη δυσχέρεια εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις νὰ δηλώνωσι τὸ δίμηνον Δεκεμβρίου - Ἰανουαρίου, ἀνήκον συνήθως εἰς δύο διαχειριστικὰ αὐτῶν ἔτη.

Οὐσιώδης εἶναι ἡ διαρρυθμισίς ἡ ἀφορῶσα τὴν διαβάθμισιν τῆς ἐπιβλητέας προσαυξήσεως, ἀναλόγως πρὸς τὸν χρόνον τῆς καθυστέρησεως τῆς ἐπιδόσεως τῆς δηλώσεως ἢ τῆς παραλείψεως ἢ τῆς ἀνακριθείας τῆς δηλώσεως. Αἱ ἄχρι τοῦδε ἰσχύουσαι διατάξεις καθώριζον τὰ τῆς ἐπιβολῆς προσαυξήσεως κατὰ τρόπον αὐστηρὸν καὶ μᾶλλον ἀκαμπτον, διὰ τοῦτο ἐκρίθη ἡ τροποποίησις αὐτῶν, ὥστε νὰ καταστῶσιν ἐλαστικώτεροι καὶ ἐπιεικέστεροι.

Ἄρθρον 9. Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου τούτου ἀφορῶσα τὰ τῆς διαδικασίας ἐν γένει ἐσβαίσεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἀκαθάριστων ἐσόδων συμπίπτει πρὸς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νόμου 5822. Διὰ ταύτης διὰ τὴν ἐν γένει διαδικασίαν ἐσβαίσεως τοῦ φόρου γίνεται παραπομπὴ εἰς τὰς ἰσχύουσας ἐκάστοτε διατάξεις περὶ Δ'. Κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων.

Δι' εἰδικῶν διατάξεων ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ θεθεσῶν καθορίζεται ἰδιαιτέρα διαδικασία ἐκδικάσεως τοῦ ἰσχυρισμοῦ τῆς ἐπιχειρήσεως ὅτι δὲν εἶναι βιομηχανικὴ. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συνιστᾶται Εἰδικὸν Φορολογικὸν Δικαστήριον ἐν Ἀθῆναις δι' ἀπάσας τὰς περιπτώσεις, ὅπερ ἐκρίθη σκόπιμον διὰ τὸ ὁμοίῳ μορφῶν καὶ ἐνιαίον τῆς κρίσεως τῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἄρθρον 10. Ἀμφότερα τὰ ἐδάφια τοῦ ἄρθρου τούτου περιλαμβάνονται εἰς τὸν Νόμον 5822. Διὰ τούτων, συμπληρωθέντων καταλλήλως, καθορίζεται τὸ δικαίωμα τοῦ φο-

ρολογουμένου προς άναγωγήν του φόρου επί του έτέρου συμβληθέντος.

Άρθρον 11. Το άρθρον τούτο διαλαμβάνει διατάξεις του άρθρου 13 του Νόμου 5822, δι' ών καθορίζονται τὰ της έπιβολής και της εισπράξεως του φόρου κύκλου εργασιών επί της αξίας των εκ της άλλοδαπής προερχομένων έμπορευμάτων ή άλλων άντικειμένων. Ως και άνωτέρω εκτίθεται, εις τον τρόπον της έπιβολής του φόρου τούτου ουδέμία μεταβολή έπέληθε.

Άρθρον 12. Εις το άρθρον τούτο περιλαμβάνονται τὰ άπαλλασσόμενα του φόρου είδη είτε διότι ταύτα εισάγονται παρά προσώπων δι' ά έκρίθη ότι έδει να μη υποβληθώσιν εις φορολογία, είτε διότι ή φύσις των εισαγομένων ειδών είναι τοιαύτη ώστε να δικαιολογήται ή παρεχόμενη άπαλλαγή.

Ίδιαιτέραν μνείαν ποιούμεθα της περιπτώσεως ζ' της παραγράφου 1 του άρθρου τούτου, δι' ής ρυθμίζεται όριστικώς το ζήτημα της φορολογίας των ειδών των εισαγομένων παρά προσώπων συνδεδεμένων μετά του Κράτους δια συμβάσεων συναφθεισών πρό του Νόμου 5822, δυνάμει των οποίων άπολαύουσι δασμολογικής άτελείας.

Δια τὰ είδη ταύτα ο Νόμος 5822 δέν είχε καθορίσει σφωδώς εάν θά υπεβάλλοντο εις την φορολογία ή θά άπηλλάσσοντο ταύτης, αλλά είχε άφήσει, ίνα το ζήτημα ρυθμισθῆ κατά τρόπον όριστικόν μεταγενεστέρως δια της νομοθετικής όδου.

Ήδη, δια της ως άνωτέρω περιπτώσεως ζ' ρητώς όρίζεται ότι τὰ είδη ταύτα άπαλλάσσονται έξ ύπαρχής του φόρου κύκλου εργασιών κατά την εισαγωγήν και λαμβάνεται πρόνοια περί της τύχης του επί παρακαταθήκη κατατεθέντος φόρου δια τὰ κατά το παρελθόν εισαχθέντα παρά των προσώπων τούτων είδη.

Επίσης, ίδιαιτέρας σημασίας τυγχάνει ή παράγραφος 4 του άρθρου τούτου, δι' ής έπιτρέπεται όπως δια Β. Διαταγμάτων έξουσιοδοτηθώσιν αι τελωνειακάί Άρχαι να άποφαίνωνται περί της άπαλλαγής από του φόρου κύκλου εργασιών των ειδών των εισαγομένων παρά των Δημοσίων ύπηρεσιών προς ίδίαν αυτών χρήσιν. Το μέτρον τούτο άποσκοπεί εις την διευκόλυνσιν των Δημοσίων ύπηρεσιών δια την ταχείαν παραλαβήν των παρ' αυτών εισαγομένων ειδών, ή όποία πολλάκις, ίδίαν επί ειδών των Πολεμικών Ύπουργείων, τυγχάνει άπολύτως έπιβεβλημένη.

Άρθρον 13. Έν τῷ άρθρω τούτω περιλαμβάνονται διατάξεις του άρθρου 14 του Νόμου 5822, δι' ών καθιερώνται άπαλλαγή από των τελών χαρτοσήμου της διαδικασίας και των δι' αὐτήν εκδιδόμενων έγγραφων και παρέχεται έξουσιοδοτησις εις τον Ύπουργόν των Οικονομικών δια την έγκρισιν της, δια την βεβαίωσιν του φόρου τούτου, αναγκαίας δαπάνης.

Άρθρον 14. Αί διατάξεις του άρθρου τούτου είτε κυρούσιν άποφάσεις τας όποιας παρέστη άναγκη να λάβη κατά το παρελθόν ο Ύπουργός των Οικονομικών είτε ρυθμίζουσι μετάβατικώς ζητήματα προϋψάντα έν τῷ παρελθόντι κατά την έπιβολήν της φορολογίας.

Ίδιαιτέρας μνείας ποιούμεθα της παραγράφου 3 του άρθρου τούτου, δια της όποιας διαγράφονται αι μέχρι και του οικονομικού έτους 1935 - 36 έπιβληθείσαι προσαυξήσεις επί των εκπροθέσμως ή ανακριδώς δηλωσάντων ως και των παραλειψάντων την έπίδοσιν δηλώσεων φορολογουμένων.

Το έπιεικές τούτο μέτρον έκρίθη δίκαιον καθόν, ως και άνωτέρω εκτίθεται, αι υπό του Νόμου 5822 όρίζόμεναι ως έπιβλητέαι δια τας περιπτώσεις ταύτας προσαυξήσεις ήσαν υπερβολικάί και μη δικαιολογούμεναι έν πολλοίς υπό των πραγμάτων.

Ωσαύτως δια της παραγράφου 4 του άρθρου τούτου καθορίζεται ή διαδικασία, ή όποία έδει να ήκολουθείτο δια την βεβαίωσιν του φόρου των κατ' άποκοπήν φορολογουμένων έπιχειρήσεων και περί την όποιαν είχαν δημιουργηθῆ άμφισβητήσεις κατά το παρελθόν, συνέπειαι των όποιων ύπήρξε ότι πολλοί εκ

των έπιχειρήσεων τούτων άπεστερήθησαν του τελευταίου βαθμού της διαδικασίας.

Άξιοσημείωτος επίσης τυγχάνει ή διατάξις της παραγράφου 5 του άρθρου τούτου, δια της όποιας προβλέπεται ο περιορισμός εις το ήμισυ του φόρου των παρελθόντων οικονομικών ειδών, των κατ' άποκοπήν φορολογουμένων έπιχειρήσεων. Το μέτρον τούτο είναι συνέπεια των έν τη άρχή της παρούσης εκπιθεμένων λόγων έξ ών έπεβλήθη ή άπαλλαγή από του φόρου των βιοτεχνικών έπιχειρήσεων και ή κατάργησις του συστήματος της κατ' άποκοπήν φορολογίας.

Επίσης έπιβεβλημένη έτύγχανεν ή δια της παραγράφου 6 του άρθρου τούτου, λαμβανομένη πρόνοια, δια της όποιας παρέχεται ή εύκολία της δια μέγαλου αριθμού δόσεων καταβολής του φόρου των βυρσοδεψικών έπιχειρήσεων των προηγουμένων οικονομικών ειδών.

Η διευκόλυνσις αὐτή ύπηρευέθη εκ της εκτιμήσεως των ειδικών συνθηκών, ύφ' ας αι έπιχειρήσεις αὐται λειτουργούσιν, αίτινες και κατέστησαν έπιβεβλημένην την διαρρυθμισιν του τρόπου της φορολογίας των έπιχειρήσεων ταύτων, περί ής προνοεί το άρθρον 6 του παρόντος.

Ούτως έχουσι αι διατάξεις του τρυκειμένου Νόμου, έν έχω την τιμήν να υποβάλω προς την Ύμετέραν Μεγαλειότητα προς έγκρισιν.

Έν Αθήναις τῆ 23 Ἀπριλίου 1937.

Τῆς Ύμετέρας Μεγαλειότητος Εὐλαβέστατος Ὑπῆκοος

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός

ΠΕΡ. ΡΕΙΑΙΑΔΗΣ

Ἀναγκαστ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 660. 1937

Περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ κύκλου εργασιῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Ἑμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, άπεφασίσασμεν και διατάσσομεν.

Άρθρον 1.

Από της ισχύος του παρόντος έπιβάλλεται φόρος κύκλου εργασιών:

α) Ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων πάσης βιομηχανικῆς έπιχειρήσεως άσκουμένης έν Ἑλλάδι υπό φυσικοῦ ή νομικοῦ προσώπου, των προερχομένων εκ της πωλήσεως των ιδίων αὐτῆς προϊόντων.

β) Ἐπὶ τῶν έν Ἑλλάδι προκυπτόντων πάσης φύσεως ἀκαθαρίστων ἐσόδων των κατά τὰς ειδικὰς διατάξεις του Νόμου 5076 ήμεδαπών. Τραπεζῶν ως και των άλλοδαπών Ἀνωνύμων Τραπεζιτικῶν Ἑταιριῶν.

γ) Ἐπὶ της αξίας των εκ της άλλοδαπής προερχομένων έμπορευμάτων και πάσης φύσεως άντικειμένων.

Φόρος επί των άκαθαρίστων έσόδων.

Άρθρον 2.

1. Τα άκαθαρίστα έσοδα των κατὰ τὰς διατάξεις του παρόντος Νόμου υποκειμένων εις την φορολογία κύκλου εργασιών έπιχειρήσεων υπολογίζονται, κατά κανόνα, επί τη βάσει των γενικών άρχων των εφαρμόζομένων έν τη Κατηγορίᾳ Δ' της φορολογίας καθαρῶν προσόδων.

2. Δια την έπιβολήν του φόρου επί των κατὰ την περίπτωσιν α' του προηγουμένου άρθρου φορολογουμένων άκαθαρίστων έσόδων λαμβάνεται το τίμημα των όριστικῶς πραγματοποιηθει-

σών πωλήσεων, αφαιρουμένης πάσης έκπτώσεως χορηγηθείσης εἰς τὸν ἀγόραστὴν, ἐφ' ὅσον ὅμως αὕτη ἀνεγράφη εἰς τὸ τιμολόγιον ἢ τὸ ἔγγραφο τῆς πωλήσεως, μὴ ἀφαιρουμένων δὲ τῶν τυχόν παρεχομένων μεσιτεῶν καὶ προμηθειῶν.

3. Διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν περίπτωσιν β' τοῦ προηγούμενου ἄρθρου φορολογουμένων ἀκαθαρίστων ἐσόδων λαμβάνεται οὐχὶ τὸ κεφάλαιον ἢ ἡ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου τῶν συναλλαγῶν, ἀλλὰ τὸ σύνολον τῶν κτωμένων ἀκαθαρίστων προεξοφλημάτων, νομισματικῶν διαφορῶν, διαφορῶν τιμῆματος, ἐπικαταλλαγῶν, τόκων, μεσιτεῶν, προμηθειῶν καὶ πάσης φύσεως εἰσοδημάτων ἢ ὠφελειῶν, ἄνευ ἐκπτώσεώς τινος.

4. Ἐν περιπτώσει μεταγενεστέρως, ὀλιγῆς ἢ μερικῆς, ἀκυρώσεως πράξεώς τινος, δὲν ὀφείλεται φόρος ἐπὶ τῶν ἐξ αὐτῆς ἀκαθαρίστων ἐσόδων, ὁ τυχὸν δὲ καταβληθεὶς φόρος συμψηφίζεται ἢ ἐπιστρέφεται.

5. Ἐπὶ ἐνοικιάσεως προσόδων τοῦ Κράτους ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ὡς καὶ ἐπὶ ἐκμεταλλεύσεων ἀσκουμένων κατὰ παραχώρησιν αὐτῶν, ἐκ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τοῦ ἀναδόχου ἐκπίπτει τὰ ὑπ' αὐτοῦ καταβαλλόμενα μίσθωμα ἢ ἀντάλλαγμα.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐκ τῶν εἰς φόρον ὑποκειμένων ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων ἐκπίπτει ἡ ἀξία τῆς πρώτης ὑλης, ἐφ' ὅσον αὕτη:

α) ὑπεβλήθη εἰς τὸν φόρον ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων ὡς προῖον ἐτέρας βιομηχανίας ἢ

β) τυγχάνει ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ παρόντος ἐξαίρουμένων τοῦ φόρου εἰδῶν.

2. Τὸ τίμημα ἢ τὸ κέρδος ἐκ πωλήσεως πλοίων ἢ ἀκινήτων ὡς καὶ τὰ εἰσοδήματα ἐξ οἰκοδομῶν δὲν ὑπόκεινται εἰς φόρον, περιληφθέντα δὲ τυχὸν εἰς τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα ἐκπίπτουνται.

3. Τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, τῶν ἔχουσῶν σκοπὸν τὴν ἐκκλίκισιν ἐγχωρίου βάμβακος δὲν ὑπόκεινται εἰς φόρον κύκλου ἐργασιῶν.

Ἐὰν ὑπὸ τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων ἐνεργῆται καὶ περαιτέρω βιομηχανικὴ κατεργασία τοῦ βάμβακος ἢ τοῦ βαμβακοσπύρου δὲν παρέχεται ἡ κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον ἀπαλλαγὴ. Ἡ ἰσχὺς τῆς διατάξεως τῆς παρούσης παραγράφου ἄρχεται, ἀφ' ἧς ἰσχύσεν ὁ Νόμος 5822.

4. Τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα ἐκ πωλήσεως ποσίου ὕδατος, οὐχὶ ὅμως καὶ ἰαματικῶν τοιούτων, δὲν ὑπόκεινται εἰς φόρον κύκλου ἐργασιῶν.

5. Τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων τὰ προερχόμενα ἐκ πωλήσεων προϊόντων ἢ ἐμπορευμάτων πρὸς ἐξαγωγὴν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

6. Πᾶσα βιομηχανικὴ ἐπιχείρησις, μὴ ἀνώνυμος Ἑταιρεία, τῆς ὁποίας τὰ μηνιαῖα ἀκαθάριστα ἔσοδα τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ἰδίων αὐτῆς βιομηχανικῶν προϊόντων εἶναι κατώτερα τῶν 80.000 δραχμῶν, ἀπαλλάσσεται τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν.

Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἐπιχειρήσεων, ἐφ' ὅσον τὰ μηνιαῖα ἀκαθάριστα ἔσοδα δὲν ὑπερβαίνουν τὰς 100.000 δραχμὰς τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου ὀρίζεται εἰς ἓν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1 ο)ο, ἐὰν τὰ μηνιαῖα ἀκαθάριστα ἔσοδα δὲν ὑπερβαίνωσι τὰς 125.000 τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου ὀρίζεται εἰς δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (2 ο)ο καὶ ἐὰν τὰ μηνιαῖα ἀκαθάριστα ἔσοδα ὑπερβαίνωσι τὰς 125.000 τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου ὀρίζεται εἰς τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (3 ο)ο.

Ἄρθρον 4.

Τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἐξαίρουνται τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, τὰ προερχόμενα:

α) Ἐκ πωλήσεως ἄρτου ἢ ἀλεύρων ἢ πιτύρων.

β) Ἐκ πωλήσεως εἰδῶν μονοπωλίου τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

γ) Ἐκ παροχῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος καὶ φωταερίου πρὸς φωτισμὸν ἢ θέρμανσιν ἢ κίνησιν, ἐφ' ὅσον καταβάλλεται ὁ κατὰ τὸν Νόμον ΓΦΔΖ', ὡς ἐτροποποιήθη, φόρος.

δ) Ἐκ πωλήσεως ἀνθρακασβεστίου ἢ διαλελυμένης ἀστυλίνης, πυρίτιδος καὶ ἐκρηκτικῶν ἐν γένει ὑλῶν καὶ σαγίων, ἐφ' ὅσον καταβάλλονται οἱ κατὰ τοὺς Νόμους ΓΦΔΖ' ΓΩΞΣΤ' καὶ ΓΧΜΔ', ὡς ἐτροποποιήθησαν, φόροι.

ε) Ἐκ πωλήσεως σιγαρέττων, σιγάρων, τουμπεκίου καὶ ταμβακού, ἐφ' ὅσον ἰσχύει ἡ κατὰ τὸν Κώδικα τῶν Νόμων περὶ φορολογίας τοῦ καπνοῦ τοῦ ἔτους 1920 φορολογία καταναλώσεως καπνοῦ.

στ) Ἐκ πωλήσεως καθαροῦ ἢ φωτιστικοῦ οἰνοπνεύματος, ἐφ' ὅσον ἰσχύει ἡ κατὰ τὸν Νόμον 971, ὡς ἐτροποποιήθη, φορολογία οἰνοπνεύματος.

ζ) Ἐκ πάσης φύσεως τυπογραφικῶν ἢ ἐκδοτικῶν ἐργασιῶν.

Ἄρθρον 5.

1. Τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, ἐξαίρεσις τῶν περιπτώσεων τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 3, ὀρίζεται εἰς τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (3 ο)ο).

2. Προκειμένου περὶ εἰδῶν πολυτελείας, κατονομαζομένων διὰ Β. Διατάγματος, τὰ ποσοστὰ τοῦ φόρου τῆς ἀνωτέρω παραγράφου 1 ὡς καὶ τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 3 δύνανται νὰ ὀρίζωνται μέχρι τοῦ τετραπλασίου αὐτῶν.

3. Ἐπὶ τῶν Τραπεζῶν τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου ὀρίζεται εἰς ἓν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1 ο)ο).

4. Τὰ κατὰ τὰς προηγούμενας παραγράφους καὶ τὴν παράγραφον 6 τοῦ ἄρθρου 3 ποσοστὰ τοῦ φόρου δὲν προσαυξάνονται κατὰ τὰ ὑπὲρ τοῦ ἀναγκαστικοῦ θανείου πρόσθετα ποσοστὰ τῶν Νόμων 2749 καὶ 3312, τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 18 Ἀπριλίου 1926 καὶ τοῦ Ψηφίσματος τῆς 2 Ἰουνίου 1927.

Ἄρθρον 6.

1. Κατ' ἐξαίρεσιν τῶν ἐν τοῖς προηγούμενοις ἄρθροις τοῦ παρόντος ὀριζομένων ὁ φόρος κύκλου ἐργασιῶν τῶν βυρσοδεψικῶν ἐπιχειρήσεων ἐπιβάλλεται ὑπολογιζόμενος ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων ἀκατεργάστων δερμάτων καὶ τῶν δεψικῶν ὑλῶν.

Τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου ὀρίζεται εἰς πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἀκατεργάστων δερμάτων καὶ δεψικῶν ὑλῶν προσημετημένης κατὰ τοὺς ἐπ' αὐτῶν ἀνήκοντες δασμὸς εἰσαγωγῆς, φόρους καταναλώσεως ἢ ἄλλων φύσεως τέλη καὶ τοὺς συμπαραμαρτυούντας προσθέτους φόρους.

Εἰς τὴν φορολογίαν τῆς παρούσης παραγράφου δὲν ὑπόκεινται αἱ ἐπιχειρήσεις τῶν ὁποίων ἢ ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν ἰσχυουσῶν κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας τῶν ἐμβοθεισῶν εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου 5426, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, ἐτήσια δυναμικότης εἰσαγωγῆς ἀκατεργάστων δερμάτων καὶ δεψικῶν ὑλῶν δὲν ὑπερβαίνει ἐν συνόλῳ τὰς ἐξ ἑκατῶν χιλιάδων χιλιογράμματα.

2. Ἐπὶ βυρσοδεψικῶν ἐπιχειρήσεων, ἀποκλειστικὸν σκοπὸν ἔχουσῶν τὴν κατεργασίαν ἐγχωρίων δερμάτων, ὁ φόρος κύκλου ἐργασιῶν ἐπιβάλλεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς προηγούμενοις ἄρθροις 1 ἕως 5 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα.

3. Ἐπὶ βυρσοδεψικῶν ἐπιχειρήσεων κατεργαζομένων δερματα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ προερχόμενα ὡς καὶ ταιαῦτα ἐγχώρια ὁ φόρος κύκλου ἐργασιῶν ἐπιβάλλεται, ὅσον ἀφορᾷ μὲν τὰ ἐν τοῦ ἐξωτερικοῦ δέρματα κατὰ τὰ ἐν τῇ παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζόμενα, ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὰ ἐγχώρια ταιαῦτα ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν προερχομένων ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ἐκ τῶν δερμάτων τούτων προϊόντων.

Αί τοιαύται επιχειρήσεις υπόκεινται εις τήν φορολογίαν εις ἣν περίπτωσιν τὰ ἀκαθάριστα αὐτῶν ἔσοδα τοῦ προηγούμενου διαχειριστικοῦ ἔτους, τὰ προερχόμενα ἐκ πωλήσεως προϊόντων τῶν τῶσον ἐκ δερμάτων τοῦ ἐξωτερικοῦ ὅσον καὶ ἐγγυωρίων τοιούτων, ὑπερβαίνουνσι τὰς 1.200.000 δραχμάς, μὴ ἔχουσιν ἐφαρμογήν ὡς πρὸς αὐτάς τῶν διατάξεων τῆς παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 3.

Διὰ Β. Διατάγματος καθορισθῆσονται τὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, οὐτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1937.

Ἄρθρον 7.

1. Τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα ἐκ πάσης κατὰ τὸν παρόντα Νόμον φορολογουμένης πράξεως, δεόν νὰ καταχωρίζωνται καθ' ἐκάστην ἀνελλιπῶς εἰς τὰ ἐπίσημα βιβλία τοῦ φυσικοῦ ἢ φυσικοῦ προσώπου, διακεκριμένως δὲ ἀπὸ τῶν ἀκαθάριστα ἔσοδα τὰ μὴ ὑπαγόμενα εἰς τὸν φόρον.

2. Τὰ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον βιβλία ὑποχρεοῦται ὁ φορολογούμενος νὰ φυλάττη ἐπὶ πενταετίαν τοῦλάχιστον ἀπὸ τῆς τελευταίας ἐγγραφῆς ἐκάστου βιβλίου.

Ἄρθρον 8.

1. Ἐντὸς ἐκάστου μηνὸς ὁ ὑπόχρεως εἰς καταβολὴν τοῦ φόρου, φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον, ὀφείλει νὰ ἐπιδίδῃ δῆλωσιν τῶν κατὰ τὸν ἀμέσως προηγούμενον μῆνα ἀκαθαρίστων ἐσόδων αὐτοῦ εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον τῆς περιφερείας τῆς ἑδρας τῆς ἐπιχειρήσεως καταβάλλων ἅμα ἐξ ὀλοκλήρου τὸν ἀναλογούντα φόρον.

Εἰς τὰς δηλώσεις ταύτας ἀναγράφονται διακεκριμένως τὰ ἐξ ἐκάστου ὑποκαταστήματος, ἀντιπροσώπου ἢ πράκτορος προερχόμενα ἀκαθάριστα ἔσοδα.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιδοθῆσεται δῆλωσις ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 1937 διὰ τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα τῶν μηνῶν Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου 1937.

Ὡσαύτως ἐντὸς ἐκάστου μηνὸς ὁ ὑπόχρεως διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος νόμου φόρου τῶν βυρσοδεψικῶν ἐπιχειρήσεων ὑποχρεοῦται ὅπως ἐπιδίδῃ δῆλωσιν εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον τῆς περιφερείας τῆς ἑδρας τῆς ἐπιχειρήσεως διὰ τὰς κατὰ τὸν προηγούμενον μῆνα εἰσαχθεῖσα ποσότητες δερμάτων καὶ δεψικῶν ὑλῶν, καταβάλλων ἅμα ἐξ ὀλοκλήρου τὸν ἀναλογούντα ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν φόρον.

2. Ἐν περιπτώσει ἐκπροθέσμου ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου, καταλογίζεται αὐτῷ προσαύξησις τοῦ φόρου ὀριζομένη εἰς 3 ο) ἐπὶ τοῦ κατὰ τὴν δῆλωσιν ὀφειλομένου φόρου, ἂν ἡ δῆλωσις ἐπιδοθῇ ἐντὸς τοῦ πρώτου μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς ἐπίδοσιν ἐμπροθέσμου δηλώσεως προθεσμίας, 6 ο) ἂν ἡ δῆλωσις ἐπιδοθῇ ἐντὸς τοῦ δευτέρου μηνὸς, 10 ο) ἂν ἡ δῆλωσις ἐπιδοθῇ ἐντὸς τοῦ τρίτου μηνὸς, 15 ο) ἂν ἡ δῆλωσις ἐπιδοθῇ ἐντὸς τοῦ τετάρτου μηνὸς, 20 ο) ἂν ἡ δῆλωσις ἐπιδοθῇ ἐντὸς τοῦ πέμπτου μηνὸς καὶ 25 ο) ἂν ἡ δῆλωσις ἐπιδοθῇ μετὰ τὴν πάροδον τοῦ πέμπτου μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς ἐπίδοσιν ἐμπροθέσμου δηλώσεως προθεσμίας.

Ἐν περιπτώσει ἀνακριθείας τῆς δηλώσεως καταλογίζεται προσαύξησις κατ' ἐλάχιστον ὄριον 10 ο) καὶ κατ' ἀνώτατον ὄριον 30 ο) τοῦ φόρου, ὃν διὰ τῆς ἀνακριθείας τῆς δηλώσεως θὰ διέφευγεν ὁ φορολογούμενος.

Ἐν περιπτώσει παραλείψεως ὑποβολῆς δηλώσεως καταλογίζεται προσαύξησις κατ' ἐλάχιστον ὄριον 25 ο) καὶ κατ' ἀνώτατον ὄριον 75 ο) τοῦ φόρου, ὃν διὰ τῆς παραλείψεως τῆς δηλώσεως θὰ διέφευγεν ὁ φορολογούμενος.

Ἐν περιπτώσει ὑποβολῆς ἐκπροθέσμου ἀνακριθεῖς δηλώσεως αἱ ὡς ἄνω καθοριζόμεναι δι' ἐκάστην περίπτωσιν προσαυξήσεις καταλογίζονται ἀθροιστικῶς.

3. Διὰ Β. Διατάγματος δύναται νὰ ὀρισθῇ βεβαίωσις καὶ

καταβολὴ τοῦ φόρου διὰ χρήσεως εἰδικῶν ἐνσήμου, ἐπικολλωμένου κατὰ τὰ διὰ Β. Διατάγματος ὀρισθησάμενα.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ περὶ φοροσῆμου τῆς γ' κλάσεως τῆς Γ' Κατηγορίας τῆς φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων διατάξεις.

4. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 42 καὶ 43 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ παραβάσεων τῆς κατὰ τὸν παρόντα Νόμον φορολογίας ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων.

Ἄρθρον 9.

1. Ἡ ἐπαλήθευσις τῶν ἐπιδοθειῶν δηλώσεων καὶ ὁ ἔλεγχος πρὸς ἐξακριθῶσιν τῶν παραλιπόντων ταύτην φορολογουμένων, τὰ τῆς συνθέσεως καὶ λειτουργίας συμβουλευτικῶν ἐπιτροπῶν πρὸς καθορισμὸν τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων, ἡ σύνταξις τῶν φορολογικῶν καταλόγων καὶ ἡ κοινοποίησις ἀποσπασμάτων αὐτῶν, αἱ ἐνστάσεις κατὰ τῶν ἐν τοῖς φορολογικαῖς καταλόγοις ἐγγραφῶν καὶ τὰ τῆς ἐπιδόσεως καὶ ἐκδικάσεως αὐτῶν, αἱ ἐφέσεις κατὰ τῶν ἐκδοθειῶν συνεπείᾳ ἐνστάσεων ἀποφάσεων καὶ τὰ τῆς ἐπιδόσεως καὶ ἐκδικάσεως αὐτῶν, αἱ ἀποζημιώσεις τῶν ἐπιτροπῶν, τὰ δικαιώματα ἐπιδόσεως, τὰ τῆς βεβαίωσεως τοῦ φόρου, ὁ καταλογισμὸς τῶν κατὰ τὴν παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος προσαυξήσεων τοῦ φόρου, τὰ τῆς παραγραφῆς τοῦ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φόρου καὶ ἐν γένει ἡ διαδικασία τῆς βεβαίωσεως τοῦ φόρου διέπονται ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν ἐκάστοτε προκειμένου περὶ τῆς Δ' Κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων διατάξεων.

2. Ὑποβληθείσης ἐνώπιον τῆς πρωτοβαθμίου Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐνστάσεως, περιχούσης καὶ ἰσχυρισμὸν ὅτι ἡ ἐγγραφείσα ἐπιχείρησις δὲν εἶναι βιομηχανικὴ, ἀναστέλλεται ἡ διαδικασία βεβαίωσεως τοῦ φόρου, ὁ δὲ ἐν τῇ ἐνστάσει περιχόμενος τοιοῦτος ἰσχυρισμὸς παραπέμπεται πρὸς ἐκδίκασιν ἐνώπιον Εἰδικῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων ἐδρεύοντος ἐν Ἀθῆναις. Ὁ ἰσχυρισμὸς οὗτος δὲν δύναται νὰ προβληθῇ κατ' ἄλλα στάδια τῆς δίκης, οὐδὲ δύναται νὰ ἐπαναληθῇ κατὰ τὰς ἐπομένους φορολογικὰς περιόδους, ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων ἃς θέλει ὀρίσει Β. Διάταγμα. Διὰ Β. Διατάγματος ὡσαύτως θέλουσιν ὀρισθῆ ἔνδεικτικῶς τὰ στοιχεῖα καὶ τεκμήρια τοῦ χαρακτηρισμοῦ ἐπιχειρήσεως τινος ὡς βιομηχανικῆς, μετὰ τῶν ὁποίων δεόν νὰ περιλαμβάνωνται τὸ εἶδος τῆς ἐπιχειρήσεως τὰ χρησιμοποιούμενα κεφάλαια, τὰ χρησιμοποιούμενα μηχανικὰ μέσα, τὸ ἀπασχολούμενον ὑπαλληλικὸν καὶ ἐργατικὸν προσωπικὸν καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων. Προσέτι διὰ Β. Διατάγματος θέλουσιν ὀρισθῆ τὰ τῆς συγκροτήσεως καὶ λειτουργίας ἐν γένει τοῦ ὡς ἄνω Φορολογικοῦ Δικαστηρίου, τὰ τῶν καταδλητέων παραβίων καὶ τῆς τύχης αὐτῶν, τὰ τῆς ἀναθεωρήσεως καὶ ἀναιρέσεως τῶν ἀποφάσεων αὐτοῦ, τὰ τῆς ἐπιδόσεως τῶν ἀποφάσεων, τὰ τῆς ἀμοιβῆς τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τοῦ Δικαστηρίου ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου.

Ἡ κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον ἐνστασις εἶναι ἀπράδεκτος, ἐὰν σὺν τῇ ἐπίδοσει αὐτῆς δὲν καταβλήθῃ παράβολον ἰσὺν πρὸς τὰ 30 ο) τοῦ φόρου τοῦ πρώτου μηνὸς ὃν ἀφορᾷ ἡ ἐγγραφή. Τὸ παράβολον τοῦτο καταπίπτει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐν περιπτώσει ἀπερρίψεως τοῦ προβληθέντος ἰσχυρισμοῦ ὅτι ἡ ἐπιχείρησις δὲν εἶναι βιομηχανικὴ. Ἐκδοθείσης ὀριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀνωτέρου Εἰδικῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίου δι' ἧς ἀπερρίφθη ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ ἐνισταμένου συνεχίζεται ἡ ἀνασταλείσα διαδικασία τῆς βεβαίωσεως τοῦ φόρου τῶν μηνῶν δι' οὓς ἡ ἐγγραφή.

Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὸν φορολογούμενον τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως, οὗτος ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιδῶσῃ δῆλωσιν καὶ καταβάλλῃ τὸν φόρον ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν διαρρυσάντων μηνῶν, οὓς δὲν ἀφορᾷ ἡ ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου γενομένη ἐγγραφή. Μετὰ τὴν πάροδον τῆς προ-

θεσμίας ταύτης καταλογίζονται αι προσαυξήσεις τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 8.

Ἄρθρον 10.

1. Ἐπὶ ἀκαθαρίστων ἐσόδων πραγματοποιουμένων μετὰ τὴν ἰσχύν τοῦ παρόντος Νόμου συνεπείᾳ συμβάσεων συναφθεισῶν πρὸς τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 5822 ὁ φορολογούμενος ἔχει, ὡς πρὸς τὸν κατὰ τὸν Νόμον τοῦτον φόρον, δικαίωμα ἀναγωγῆς κατὰ τοῦ ἐτέρου συμβληθέντος.

Ἐπομένως ἐπὶ ἀκαθαρίστων ἐσόδων πραγματοποιουμένων μετὰ τὴν ἰσχύν τοῦ παρόντος Νόμου συνεπείᾳ συμβάσεων συναφθεισῶν μετὰ τὴν ἰσχύν τοῦ Νόμου 5822, ὁ φορολογούμενος ἔχει, ὡς πρὸς τὴν ἐπὶ πλέον διαφορὰν τοῦ ποσοστοῦ τοῦ φόρου, δικαίωμα ἀναγωγῆς κατὰ τοῦ ἐτέρου συμβληθέντος.

Φόρος κύκλου ἐργασιῶν ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς προερχομένων ἐμπορευμάτων ἢ ἄλλων ἀντικειμένων.

Ἄρθρον 11.

1. Ὁ φόρος κύκλου ἐργασιῶν ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων καὶ πάσης φύσεως ἀντικειμένων προερχομένων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῆς ἀξίας τούτων προσηυξημένης κατὰ τοὺς ἐπ' αὐτῶν ἀνήκοντας δασμοὺς εἰσαγωγῆς, φόρους καταναλώσεως ἢ ἄλλης φύσεως τέλη καὶ τοὺς συμπαραμαρτοῦντας προθέτους φόρους.

2. Τὰ τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἀξίας καὶ τὰ τῶν ἀμφισθητήσεων αὐτῆς ὀρίζονται διὰ Β. Διαταγμάτων.

3. Τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου ὀρίζεται εἰς τρία (3 ο) ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν.

Ἐπὶ τοῦ σίτου, κριθῆς, ἀραβοσίτου, ζαχαρώδους, ὀβύζης, ὀσπρίων ἐν γένει, καφέ, ζώτων ζώων, τυροῦ κοινού (φέτας, κεφαλοτυρίου, κασερίου), ὠῶν καὶ ἰχθυηρῶν ἐν γένει, πλήν μέλανος χαβιαρίου καὶ μπρίκι, τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου ὀρίζεται εἰς ἓν καὶ ἥμισυ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1,5 ο) ο).

Τὰ ἀνωτέρω ποσοστὰ δὲν προσαυξάνονται κατὰ τὰ ὑπὲρ τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου πρόσθετα ποσοστὰ τῶν Νόμων 2749 καὶ 3312, τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 18 Ἀπριλίου 1926 καὶ τοῦ Ψηφίσματος τῆς 2 Ἰουνίου 1927.

4. Ἡ εἰσπραξίς τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον φόρου ἐνεργεῖται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς Τελωνειακῆς Νομοθεσίας.

5. Ἐπὶ παραβάσεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐφαρμόζονται αἱ περὶ λαθρεμπορίας καὶ τελωνειακῶν παραβάσεων διατάξεις τῆς Τελωνειακῆς Νομοθεσίας, τῆς ἐκάστοτε ἐπιβλητέας χρηματικῆς ποινῆς ὀριζομένης ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον φόρου.

6. Ἐν περιπτώσει ἐξαγωγῆς εἰδῶν ὑποβληθέντων εἰς τὸν φόρον τοῦ παρόντος ἄρθρου, κατὰ τὴν τυχόν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγωγὴν αὐτῶν κατεργασμένων ἢ ἀκατεργαστων, ἐπιστρέφεται ὁ εἰσπραχθεὶς κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν φόρος, ἐφαρμοζομένων κατ' ἀναλογίαν τῶν οἰκειῶν διατάξεων τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου.

Ἄρθρον 12.

1. Ἀπαλλάσσονται τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 ἐπιβαλλομένου φόρου :

α') Τὰ ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος εἰσαγόμενα διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐκδοτικοῦ προνομίου αὐτῆς χαρτονομίσματα.

β') Τὰ ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ Νόμου ΓΡΠΗ' ἀτελῶς εἰσαγόμενα εἶδη πρὸς χρῆσιν τῶν πλοίων.

γ') Τὰ κατὰ τὸ ἐν ἰσχύϊ τελωνειακὸν δασμολόγιον εἰσαγωγῆς ἀτελῆ εἶδη.

δ') Τὰ κτέμενα τὴν ἐλληνικὴν ἰθαγένειαν πλοία.

ε') Αἱ ἀτελῶς εἰσαγόμεναι ἀποσκευαὶ τῶν ἐπιβατῶν.

στ') Τὰ εἶδη τῶν ἀλλοδαπῶν διπλωματικῶν ὑπαλλήλων τῶν Πρεσβειῶν ὡς καὶ τῶν Προξενίων τῶν ξένων Κρατῶν, ἐφ' ὅσον ἀπολαύουσι δασμολογικῆς ἀτελείας. καὶ

ζ') Τὰ εἶδη τὰ εἰσαγόμενα παρὰ προσώπων, νομικῶν ἢ φυσικῶν, συνδεδεμένων μετὰ τοῦ Κράτους διὰ συμβάσεων, συναφθεισῶν πρὸς τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 5822, καὶ διὰ τῶν ὁποίων παρέχεται ἐπὶ τῶν εἰδῶν τούτων δασμολογικὴ ἀτέλεια.

Ἡ ἰσχύς τῶν περιπτώσεων α' καὶ β' τῆς παρούσης παραγράφου ἀνατρέχει ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 5822, ὁ δὲ τυχὸν καταβληθεὶς φόρος δὲν ἐπιστρέφεται.

Ἐπίσης ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 5822 ἀνατρέχει ἡ ἰσχύς τῆς διατάξεως τῆς περιπτώσεως ζ' τῆς παρούσης παραγράφου, ὁ δὲ ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ τρίτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 5822 κατατεθεὶς ἐπὶ παρακαταθήκῃ φόρος ἀποδίδεται εἰς τοὺς δικαιούχους. Ἐπίσης λύνεται τῆς ἐγγυήσεως αἱ παρασχεθεῖσαι τραπεζικαὶ ἐγγυήσεις.

2. Ἐπομένως δύνανται νὰ ἀπαλλάσσονται τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένου φόρου, κατόπιν εἰδικῆς ἐκάστοτε ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν :

α') Ἡ ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, τοῦ Ἑθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, τοῦ Ἑθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου, τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς, διὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν ἀνάγκας εἰσαγόμενα εἶδη.

β) Τὰ παρὰ τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους εἰσαγόμενα εἶδη διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ἔργων κατασκευῆς καὶ ἐκμεταλλεύσεως.

γ) Τὰ ὑπὸ τοῦ Μουσείου Μπενάκη εἰσαγόμενα ἀρχαιολογικὰ καὶ λοιπὰ ἕτερα εἶδη τὰ προοριζόμενα πρὸς πλουτισμὸν τῆς συλλογῆς του.

3. Τὰ ὅποσδήποτε δυνάμει εἰδικῶν Νόμων ἀτελῆ εἶδη ὑποκείνται εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 11 φόρον.

4. Ἐπὶ εἰδῶν εἰσαγομένων μετὰ τὴν ἰσχύν τοῦ παρόντος νόμου πρὸς ἐκτέλεσιν συμβάσεων συναφθεισῶν μετὰ τὴν ἰσχύν τοῦ Ν. 5822 ὁ εἰσαγωγεὺς ἔχει, ὡς πρὸς τὴν ἐπὶ πλέον διαφορὰν τοῦ ποσοστοῦ τοῦ φόρου, δικαίωμα ἀναγωγῆς κατὰ τοῦ ἐτέρου συμβληθέντος.

5. Διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐπιτρέπεται ὅπως παρέχεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐξουσιοδότησις πρὸς τὰς Τελωνειακὰς Ἀρχὰς νὰ παραδίδωσιν αὐταὶ ἄνευ καταβολῆς φόρου κύκλου ἐργασιῶν εἶδη εἰσαγόμενα ἀποκλειστικῶς παρὰ δημοσίων ὑπηρεσιῶν πρὸς ἰδίαν αὐτῶν χρῆσιν.

Ἄρθρον 13.

1. Ἄπαντα ἢ κατὰ τὸν παρόντα Νόμον διαδικασία καὶ ἐν γένει ἅπαντα τὰ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς φορολογίας ταύτης ἐκδιδόμενα ἢ ὅπωςδήποτε χρησιμοποιούμενα ἔγγραφα συντάσσονται ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου. Τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἀναίρεσεως διέπεται ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν εἰδικῶν περὶ αὐτοῦ διατάξεων.

2. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐγκρίνει καὶ ἐντέλλεται τὴν πληρωμὴν πάσης ἀναγκαίας δαπάνης διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου καταλογιζομένης εἰς τὰ ἔξοδα βεβαιώσεως τῶν ἀμείνων φόρων.

Μεταβατικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 14.

1. Κυροῦται ἡ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν παρασχεθεῖσα παράταξις μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1934 τῆς προθεσμίας πρὸς ἐπίδοσιν δηλώσεων καὶ καταβολὴν τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν διμήνων Φεβρουαρίου—Μαρτίου, Ἀπριλίου—Μαΐου, Ἰουνίου—Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου—Σεπτεμβρίου 1934.

2. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων διὰ τὰ μέχρι τῆς 31 Μαρτίου 1937 ἀκαθάριστα ἔσοδα αὐτῶν.

3. Αἱ κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νόμου 5822 ἐπιβληθεῖσαι προσαυξήσεις τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐκπροθέσμως ἢ ἀνακριβῶς δηλωσάντων ἢ παραλειφάντων τὴν ἐπίδοσιν δηλώσεων διὰ τὸν φόρον ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων μέχρι καὶ τοῦ διμήνου Φεβρουαρίου—Μαρτίου 1936 διαγράφονται, τὰ δὲ τυχόν ἐκ τούτων καταβληθέντα ποσὰ ἐπιστρέφονται ἢ συμφηφίζονται πρὸς τὸν φόρον τῶν ἐπομένων διμήνων.

Ὡσαύτως διὰ τὰς ἐφεξῆς ἐνεργουμένας βεβαιώσεις τοῦ φόρου τῶν αὐτῶν διμήνων δὲν ἐπιβάλλονται αἱ κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νόμου 5822 προσαυξήσεις.

4. Ἐφέσεις, ἀσκηθεῖσαι παρ' ἐπιχειρήσεων ὑποκειμένων λόγῳ ποσοῦ εἰς τὴν κατ' ἀποκοπὴν φορολογίαν καὶ ἀμφισβητούσων τὴν εἰς τὴν φορολογίαν τοῦ κύκλου ἐργασιῶν ὑπαγωγὴν τῶν ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνηδρίου ἢ τῶν Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν Ἐφέσεων τοῦ Νόμου 5116 καὶ ἐκ τοῦ λόγου τούτου ἀπορριφθεῖσαι ἢ ἀπορριφθόμεναι, θεωροῦνται ὡς αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως καὶ εἰσάγονται πρὸς συζήτησιν εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἐπιτροπὴν Ἀναθεωρήσεως τῆς φορολογίας ἐπιτηδεύματος ἐπιμελείᾳ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

5. Ὁ κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ νόμου 5822 ἐπιβαλλόμενος φόρος τῶν κατ' ἀποκοπὴν φορολογουμένων ἐπιχειρήσεων τῶν Οἰκον. ἐτῶν 1933 - 34, 1934 - 35, 1935 - 36, καὶ 1936 - 37, περιορίζεται εἰς τὸ ἥμισυ. Ὁ τυχόν ἐπὶ πλεόν καταβληθεὶς φόρος ἐπιστρέφεται ἢ συμφηφίζεται πρὸς τὸν ὀφειλόμενον φόρον ἄλλων οἰκονομικῶν ἐτῶν.

6. Ὁ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος βεβαιωμένος καὶ μὴ καταβληθεὶς ὡς καὶ ὁ ἐφεξῆς βεβαιούμενος φόρος κύκλου ἐργασιῶν τῶν βυρσοδεψικῶν ἐπιχειρήσεων τῶν ὑποκειμένων εἰς τὴν φορολογίαν βάσει τῶν πραγματικῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1936 - 37 καὶ προηγουμένων καταβάλλεται εἰς εἴκοσι ἴσας τριμηνιαίας δόσεις ἄνευ τῶν προσαυξήσεων τοῦ νόμου 5822 καὶ προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερμερίας, τῆς πρώτης ὀφειλομένης ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουνίου 1937 ἢ ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως.

Ἐν περιπτώσει καθυστέρησεως δόσεως τινος καταλογίζεται πρόσθετον τέλος 20 ο) καθ' ἑκάστον μῆνα καθυστέρησεως, μὴ δυνάμενον ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῆς καθυστερουμένης δόσεως, εἰσπραττομένων ἅμα καὶ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων ὑπολογιζομένων τόκων ὑπερμερίας.

7. Κυροῦνται αἱ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν παρασχεθεῖσαι ἀπαλλαγὰὶ ἀπὸ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰδῶν τῆς Γερμανικῆς Σχολῆς ἀνασκαφῶν Ὀ-

λυμπίας, τῶν ἐκ Βουλγαρίας Προσφύγων, τῶν ὑπὸ τῆς Ὀλυμπιακῆς Ἐπιτροπῆς εἰσαχθεῖσων δαδῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὀλυμπιακῆς λαμπαδηδρομίας, καὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀντικαρμινικοῦ Ἰνστιτούτου εἰσαχθέντος ραδίου δωρεᾶς Παπαστρατοῦ.

8. Κυροῦται ἡ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν παρασχεθεῖσα ἐντολὴ εἰς τὰς τελωνειακὰς Ἀρχὰς ὅπως παραδίδωσιν εἰς τὰ Πολεμικὰ Ὑπουργεῖα τὰ πρὸς χρῆσιν αὐτῶν εἰσαχθέντα εἶδη ἀπηλλαγμένα φόρου κύκλου ἐργασιῶν, ἄνευ τῆς ἐκδόσεως προηγουμένης εἰδικῆς ἐγκριτικῆς διαταγῆς αὐτοῦ.

9. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 11 προβλεπομένου Β. Διατάγματος διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ τὸ Διάταγμα τῆς 6 Ὀκτωβρίου 1933.

Πᾶσα γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν α) τῶν διατάξεων δι' ἄς ἄλλως ἐν αὐτῷ ὄριται, β) τῶν διατάξεων τῶν περιπτώσεων α καὶ β τοῦ ἄρθρου 1 ὡς καὶ τῶν συναφῶν ταύταις, τῶν ὁποίων ἡ ἰσχὺς ἀρχεῖται ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1937, γ) τῶν διατάξεων τῶν ὀριζουσῶν τὰ ποσοστὰ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων, τῶν ὁποίων ἡ ἰσχὺς ἀρχεῖται ἀπὸ 1ης Μαΐου 1937, καὶ δ) τῶν διατάξεων τῶν ὀριζουσῶν τὰ ποσοστὰ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς προερχομένων ἐμπορευμάτων ἢ ἄλλων ἀντικειμένων, τῶν ὁποίων ἡ ἰσχὺς ἀρχεῖται ἀπὸ 24ης Ἀπριλίου 1937.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἀπριλίου 1937.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

Γ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ, Ε. ΜΑΓΙΑΚΟΣ, Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΡΕΔΙΑΛΗΣ, Α. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ, Α. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Γ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΛΙΒΙΖΑΤΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, Α. ΡΕΔΙΑΛΗΣ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Κ. ΚΟΤΖΙΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Μαΐου 1937.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Διὰ τῶν ἀπὸ 13 Φεβρουαρίου 1933 καὶ 19 Φεβρουαρίου 1934 Π. Διαταγμάτων, δημοσιευθῆντων εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. 43 τοῦ ἔτους 1933 καὶ 79 τοῦ ἔτους 1934 φύλλα τοῦ Α' Τεύχους τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων ὁρίζεται εἰς δραχμὰς μὲν τέσσα ας (4) δι' ἕαστον φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ δραχμὰς πέντε (5) δι' ἕκαστον φύλλον τοῦ Δελτίου Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, ἡ δὲ ἑτησία συνδρομὴ αὐτῆς λογιζομένη ἀπὸ 1^{ης} Ἰανουαρίου ἕκαστου ἔτους ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

Α) Διὰ δόκιλον τὴν Ἐφημερίδα μετὰ τοῦ
Δελτίου Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΝΝΕΑΚΟΣΙΑΣ.....(900)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΧΙΛΙΑΣ ΟΚΤΑΚΟΣΙΑΣ 1800

Β) Διὰ τὰ τρία Τεύχη Α', Β', Γ' καὶ Παράρτημα

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧ. ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ(550)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΧΙΛΙΑΣ ΕΚΑΤΟΝ .. (1100)

Γ) Διὰ τὰ τρία Τεύχη Α', Β' καὶ Γ'

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΑΣ.....(400)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΟΚΤΑΚΟΣΙΑΣ..... (800)

Δ) Διὰ τὸ Α' Τεύχος

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΔΙΑΚΟΣΙΑΣ..... (200)

Ε) Διὰ τὸ Παράρτημα

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΡΙΑΚΟΣΙΑΣ..... (300)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΞΑΚΟΣΙΑΣ..... (600)

ΣΤ) Διὰ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΑΣ ... (400)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΟΚΤΑΚΟΣΙΑΣ..... (800)

Τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν κατατίθεται εἰς τὰ κατὰ τόπους Δημόσια Ταμεία καὶ τὸ ἐκδιδόμενον χειρικῶς διπλότυπον εἰσπράξεων ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Ἡ Δημοσίευσίς εἰς τὸ «Παράρτημα» τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῶν διαφόρων δικαστικῶν πράξεων καὶ προσκλήσεων κλπ. ὡς καὶ ἡ δημοσίευσίς εἰς τὸ «Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν», τῶν Καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, Τραπεζῶν κλπ. ὁρίζεται:

- 1) Τῶν δικαστικῶν πράξεων εἰς δραχμὰς ἑκατὸν πενήκοντα (150).
- 2) Τῶν Καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν εἰς δραχμὰς πέντε χιλιάδας (5.000).
- 3) Τῶν τροποποιήσεων τούτων εἰς δραχμὰς χιλίας (1.000).
- 4) Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς Γενικὰς Συνελεύσεις, τακτικὰς ἢ ἐκτάκτους τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ἐν γένει εἰς δραχμὰς τετρακοσίας (400).
- 5) Τῶν Ἰσολογισμῶν εἰς δραχμὰς δύο χιλιάδας (2.000) καὶ
- 6) Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων Τραπεζικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν εἰς δραχμὰς χιλίας (1.000) δι' ἕκαστην δημοσίευσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Φεβρουαρίου 1934

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Κ. Α. ΣΤΕΡΓΙΑΚΗΣ

ΣΗΜ. Παρακαλοῦνται οἱ λαμβάνοντες τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ὅπως διαφυλάττωσι αὐτήν, καθόσον τὰ φύλλα τῆς ἐκδίδονται εἰς ὁρισμένον ἀριθμὸν ἀντιτύπων. Ὁμοίως νὰ παρακολουθῶσι τὰ φύλλα, διότι τινὰ τούτων πολλάκις λόγῳ ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης συνεκτυπῶνται μετ' ἄλλων, ἅλλα δὲ προϋστερώς ἐκδίδονται καὶ ἀποστέλλονται.